

FOC I LLOC

Dimitir no és un nom rus

La ministra sueca Mona Sahlin va dimitir per dues barres de Toblerone. Va fer servir la targeta de crèdit oficial per comprar-les. Aquesta despesa personal va costar-li a l'erari públic suec 35,12 €. Va ser tot un escàndol.

A Alemanya, la “més reconeguda i prestigiosa ministra d'Educació i Ciència en la història d'Alemanya”, segons Angela Merkel, també va dimitir. La Universitat de Düsseldorf va desposseir del títol de doctora a aquesta ministra, Annette Schavan, en comprovar que havia plagiat la seva tesi doctoral. Tampoc va ser ni la primera ni l'últim dels polítics alemanys a dimitir per plagi. Per exemple, el ministre de defensa Zu Guttenberg també va haver de plegar pel mateix. Van haver de passar sis anys fins a poder tornar a l'arena política, això sí, en rols secundaris.

I és que fent una cerca ràpida a internet, hom s'adona que en la majoria dels casos les dimissions polítiques no es basen en els delictes en si, sinó que la credibilitat del càrrec ha quedat tocada.

No cal haver comès cap delicte, sinó haver perdut la credibilitat. Es dimiteix per haver ocultat o dissimulat un fet, no pel fet comès. Dit altrament: menteix, però no enganyis!

En qualsevol cas, sempre és una llàstima, ja que la màxima encarnació del servidor públic és el càrrec polític. La ciutadania els ha entregat el poder, dipositant en ells la confiança, tot esperant que seran honestos, tal com prometien.

Només per aquest motiu, tots ells haurien d'aplicar-se allò de la dona del Cèsar. Ser honestos i semblar-ho.

Finalment, quan el polític s'enfronta al dit assenyalador pot rendir-se i abandonar, pot tallar caps del seu equip, pot presentar-se com a víctima d'una conspiració i no dimitir, o pot admetre la seva culpa i mirar de resoldre-ho. Cadascun d'ells reacciona a la seva manera. Tanmateix, cap d'aquestes opcions li farà recuperar la credibilitat perduda.

Sortosament, a Andorra, gràcies a l'escàndol viscut al Consell General, als socialistes, als socialdemòcrates, als progressistes, als ecologistes sempre els quedarà la possibilitat de construir una nova alternativa política al voltant de la refundació d'un moviment d'esquerres. Teixint un gran moviment transversal, aprofitant la veu de l'experiència i la nova seva que està pujant.